

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 804/2015
07.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Т.А., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.А., адв. Б.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту ЗК 70/14 од 27.04.2015. године и Вишег суда у Пироту Кж 128/15 од 23.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.А., адв. Б.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту ЗК 70/14 од 27.04.2015. године и Вишег суда у Пироту Кж 128/15 од 23.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту ЗК 70/14 од 27.04.2015. године, окривљени Т.А., оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да на име паушала исплати суду износ од 2.000,00 динара, и на име трошкова поступка износ од 16.247,00 динара а да оштећеној Ј.Ј. на име трошкова поступка исплати износ од 128.625,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Оштећена Ј.Ј. је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж 128/15 од 23.06.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Т.А., адв. Б.Б. и пресуда Основног суда у Пироту ЗК 70/14 од 27.04.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Т.А., адв. Б.Б. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и одбије оптужбу према окривљеном.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.А., адв. Б.Б. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Т.А., као основ подношења захтева за заштиту законитости навео је повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим што се у образложењу указује на повреде из члана 439. и члана 423. ЗКП и члана 19. КЗ а које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Бранилац окривљеног Т.А., у поднетом захтеву указује на повреде одредбе члана 439. ЗКП, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. КЗ. Наведена повреда је према наводима захтева учињена тиме што суд није применио одредбу члана 19. КЗ, обзиром да је окривљени поступао у нужној одбрани, а што је потврђено исказима саслушаних сведока, као и да је правноснажним пресудама повређена одредба члана 423. ЗКП, јер је требало донети ослобађајућу пресуду, то јест да је погрешном оценом доказа од стране првостепеног и другостепеног суда погрешно примењен кривични закон на штету окривљеног.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 439. тачка 1) ЗКП) док се у суштини указује на погрешну оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, као и на повреду кривичног поступка из члана 423. ЗКП, из

ког разлога захтев за заштиту законитости је недозвољен, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Т.А., адв. Б.Б., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.